

Дамян Дамянов

Знам си точното място и ред

Знам си точното място и ред
и цената същинска си зная:
аз бях дребния редник-поет,
за маршалски пагон не мечтаех.

Тъй се случи: не служих войник
и не носих оръжие в боя,
ала служих до сетния миг
и се бих със оръжие свое.

И животът ми беше окоп,
откъдето с пишуща машина –
със картечница – с точно око
стрелях точно, непогрешимо!

Към врага си – снаряд след снаряд,
към другаря си – дружеска дума.
И умра ли, сложете на гроба ми не цвят,
а лист, молив. Щом нещо ми хрумне,

Аз ще скоча, ще драсна в миг ред
и отново в пръстта пак ще легна.
Знам, от пръст бях аз – дребен поет
Чернозем! И голям като него!

23. XI. 1994 г.

КРАЙ

© 1994 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Вася Константинова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8577>]